

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.153/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Zagyva Ügyvédi Iroda
(felperesi képviselő címe;
eljáró ügyvéd: Dr. Zagyva Norbert István)

Az alperes: Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Alperes jogi képviselője: Dr. Hosszú Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: egészségbiztosítási ellátás megfizetésére kötelező fizetési meghagyás
tárgyában indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Miskolci Törvényszék 3.K.701.401/2024/24.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes munkavállalójának (a továbbiakban: sérült) németországi munkavégzése során 2019. november 15-én bekövetkezett balesetével összefüggésben az alperes a 2021. szeptember 1. napján kelt fizetési meghagyással 2.780.477 forint megfizetésére kötelezte a felperest a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 67. § (1) bekezdése, valamint 68/A. § (1) és (3) bekezdése alapján. A bíróság a 2022. március 29. napján kelt 3.K.701.208/2021/24. számú ítéletével az alperes fizetési meghagyását megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy a Németországban bekövetkezett munkabalesetre tekintettel vizsgálni kell az alkalmazandó jog kérdését, és állást kell foglalni arról, hogy a sérült munkavégzése során mely ország munkavédelmi rendelkezései az irányadóak.

[2] Az alperes a 2024. október 17. napján kelt fizetési meghagyásával a fenti munkabalesettel összefüggésben felmerült egészségbiztosítási ellátások megtérítése és annak kamatai címén ismételten 2.780.477 forint megfizetésére kötelezte a felperest az Ebtv. 67. § (1) bekezdésének, valamint 68/A. § (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával.

[3] A felperes e fizetési meghagyással szemben is keresetet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint a német munkavédelmi jogszabály lett volna alkalmazandó, így a magyar munkavédelmi jogszabályokra alapított alperesi határozat jogszabálysértő.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a keresettel támadott fizetési meghagyásban levezetett jogi érvelést az alkalmazandó jog és a felperes felelősségének fennállása tekintetében.

A jogerős ítélet

[5] A bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az alkalmazandó jog kérdésében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 51. § (4) bekezdése, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 9. § (1) bekezdése és 10. §-a; a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Nmjt.) 1. §-a, 2. §-a és 11. §-a, az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008. EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (a továbbiakban: Róma I. Rendelet) Preambulumának 34-37. bekezdései, a Róma I. Rendelet 1. cikk (1) bekezdése, 8. cikk (1)-(2) bekezdése, 9. cikk (1)-(3) bekezdése, valamint az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (a továbbiakban: Kiküldetési irányelv) 1. cikk (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 2. cikk (1) bekezdése, 3. cikk (1) bekezdés e) pontja és (7) bekezdése értelmezésével úgy foglalt állást, hogy az alperes helytállóan alapította döntését a magyar jogszabályokra. A felperes felelőssége a magyar munkavédelmi törvény alapján is megállapítható, ezért szükségtelen volt a német

munkavédelmi szabályok vizsgálata. A bíróság az ügy érdemében az Mvt. 2. § (2) bekezdése, 40. § (1) bekezdése, 42. §-a, 44. § (1) bekezdése, 54. § (1) bekezdése, továbbá a munkavállalók munkahelyen történő egyéni védőeszköz használatának minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeiről szóló 65/1999. (XII. 22.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM rendelet) 3. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, valamint a munkaeszközök és használatuk biztonsági és egészségügyi követelményeinek minimális szintjéről szóló 10/2016. (IV. 5.) NGM rendelet (a továbbiakban: NGM rendelet) 3. §-a alapján arra a következtetésre jutott, hogy a munkabaleset kapcsán a felperes megtérítési felelőssége fennáll, ezért az alperes fizetési meghagyása nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és az alperes fizetési meghagyásának a megsemmisítését kérte. Másodlagos felülvizsgálati kérelme arra irányult, hogy a jogerős ítéletet a Kúria helyezze hatályon kívül és az ügyben eljárt bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

[7] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjait, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontját jelölte meg. A felperes idézte a Kp. 118. § (1) bekezdésének, 117. § (4) bekezdésének és Kp. 121. § (1) bekezdésének szövegét, melyek közül a Kp. 117. § (4) bekezdésében a felülvizsgálati kérelem előterjesztését megelőzően hatályos rendelkezést tüntette fel.

[8] A felperes álláspontja szerint a fizetési meghagyásban szereplő külföldi elem miatt a bíróság jogerős ítélete a munkavédelmi szabályok tekintetében megállapított alkalmazandó jog meghatározása körében jogszabálysértő, így a fizetési meghagyást megalapozó magyar munkavédelmi szabályok alkalmazása az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek minősül.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja tekintetében a Kúria Mfv.I.10.824/2016/3. szám alatt elbírált döntésére hivatkozott, mely kimondta, hogy a Róma I. Rendelet alapján a munkavédelem anyagi jogi szabályai tekintetében nincs jogválasztás, ezek imperatív szabályok, azaz a felek jogviszonyában jelen esetben a német munkavédelmi anyagi jog az irányadó. Hivatkozott továbbá a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.947/2009/4. számú határozata 6. oldalának első bekezdésére, amely rögzítette, hogy az irányelv értelmében a munkavállalóra a munkavédelmi feltételek tekintetében a munkavégzés helye szerinti irányadó jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni, amely szintén a felperesi álláspontot támasztja alá.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai

határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha *a)* az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata *aa)* a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, *ab)* a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, *ac)* az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, *ad)* a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve *b)* a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[14] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés ugyanis azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálása során is elláthasson jogegységi funkciót (Kfv.III.45.222/2022/2., Kfv.III.45.063/2024/3., Kfv.I.37.041/2025/2.).

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdésének alkalmazásakor a rendkívüli jogorvoslati eljárás kereteit meghatározó szabályozási elv a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során is érvényesül, azaz ilyenkor is kötik a Kúriát a befogadási kérelemben megjelöltek, és azok indokai. Erre figyelemmel a felülvizsgálatot kérő félnek nem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy a megjelölt okból miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását, mivel csak így kerülhet a Kúria abba a helyzetbe, hogy a fél szempontjait értékelhesse a kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírlatára (Kfv.IV.38.224/2021/2., Kfv.VII.37.017/2025/2., Kfv.IV.37.147/2025/3.).

[16] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjából az *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjaira hivatkozással kérte, azonban ezen alpontokhoz kapcsolódóan csupán a bíróságnak az alkalmazandó jog tekintetében elfoglalt álláspontját, következtetéseit vitatta, de egyáltalán nem tért ki arra, hogy a megjelölt alpontokban meghatározott okokból miért van szükség a Kúria rendkívüli jogorvoslati eljárására. A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek – különösen a Kp. 117. § (4) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor már hatályos, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 171. § *b)* pontjával módosított rendelkezéseit alapul véve – az *aa)*-*ac)* alpontok esetében sem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia és a törvény puszta szövegét idéznie a befogadási kérelmében, mivel a módosított törvényi rendelkezés szerint a felek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja kivételével csak a részletes, de nem a teljes indokolási kötelezettség alól mentesülnek. A felperesnek erre tekintettel az *aa)* és *ab)* alpontok vonatkozásában legalább azt elő kellett volna adnia, hogy miért tekinti a felvetett jogkérdéseket a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, illetve azok különleges súlya, társadalmi jelentősége miatt befogadásra érdemesnek, ilyenként értékelhető előadása azonban nem volt. Az *ad)* alpont esetében pedig a Kp. 117. § (4) bekezdése részletes indokolási kötelezettséget követel meg a fél részéről, amelyben meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozatot hozó

bíróság melyik eljárási szabályt sértette meg, és ez miként befolyásolta az alapvető eljárási jogának gyakorlását (Kfv.III.45.111/2025/2., Kfv.VII.45.025/2021/2.). Az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés esetén azt kell bemutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető (Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.II.37.690/2023/2., Kfv.V.37.555/2024/2.).

[17] A Kúria Közigazgatási Kollégiuma a 2/2024. (XII. 3.) KK véleményben (a továbbiakban: KK vélemény) és több határozatában (Kfv.III.45.147/2025/2., Kfv.V.35.025/2025/2., Kfv.IV.37.794/2025/2.) is kifejtette, hogy a kérelem előterjesztőjét a befogadási ok indokainak előadására terheli kötelezettség, amely indokolási kötelezettség a felülvizsgálati eljárás szakaszainak elkülönülése miatt nem teljesíthető sem mindössze jogszabályhelyek megjelölésével, sem csupán a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással. A Kp. nem ad lehetőséget a Kúriának arra, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse meg és válogassa ki, mi minősülhet eljárásjogi szempontból befogadási oknak. A Kúria az eljárásjogi indokokra alapított befogadási kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát, az abban megjelölt jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban kerülhet sor (Kfv.III.45.100/2025/2., Kfv.III.45.120/2025/2. Kfv.VII.37.167/2024/2.).

[18] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjai körében nem teljesítette a Kp. 117. § (4) bekezdésében megfogalmazott követelményeket. Az általa megnevezett jogintézményekhez befogadási kérelmében jogszabálysértéseket nem társított, konkrétan csupán a bíróságnak az alkalmazandó jog tekintetében elfoglalt álláspontjával való egyet nem értését fejezte ki, ez viszont nem elegendő a felülvizsgálati eljárás lefolytatásához. Ahhoz a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége tekintetében további indoklásra, míg a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés körében további részletes indoklásra lett volna szükség a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes részéről. Ennek hiányában azonban a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont valamennyi megjelölt alpontja esetében megállapítható volt, hogy a felperes nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének, ezért a felülvizsgálati kérelem ezen alpontok alapján nem volt befogadható.

[19] A Kúria a KK véleményben kimondta, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási ok szempontjából elsődleges feltétel az ügyazonosság megléte. Nincs ügyazonosság az eltérő anyagi jogi háttérű, vagy az azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, illetve azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és az azok alapján indult bírósági jogorvoslatok között. Kérdéses az ügyazonosság az azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén is. Ha pedig nincs meg a támadott és a hivatkozott ügyek között az ügyazonosság, rájuk nézve nem értelmezhető a jogegység követelménye. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria ebben az esetben akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányításnak a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 195. § (2) bekezdése folytán még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), vagy a BHGY-ben közzétett eseti határozatában már állást foglalt, de attól eltér a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat. A befogadást megalapozó eltérésnek ezen befogadási oknál a Kúriának már közzétett határozata és a támadott, a Kúria

határozatával egyébként ügyazonos jogerős bírósági határozat között kell fennállni (KK vélemény 6. pont).

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontjára való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet indokolási kötelezettség terheli. A kérelmezőnek egyfelől meg kell jelölnie a hivatkozott kúriai határozat (referencia határozat) azon részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér, másfelől be kell mutatnia a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés közötti ügyazonosságot és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét is. A felperes által e pont kapcsán előadott érvelés mindösszesen a Legfelsőbb Bíróság által és a Kúria által meghozott egy-egy határozatszám megjelöléséből és e döntések egy-egy kiragadott megállapításának idézéséből állt, azonban az ügyazonosság kifejtésével teljes mértékben adós maradt.

[21] Ezen felül a Kúria rámutat arra is, hogy a Kp. 115. § (1) bekezdésére és 99. § (1) bekezdésére, valamint a Bszi. 41/B. § (1) bekezdésére figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett, a Kúria közzétett határozata alatt a Kúria 2012. január 1. után hozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatát kell érteni (Kfv.I.35.192/2022/3., Kfv.VII.45.069/2023/2., Kfv.VI.35.144/2024/2.). Tekintettel arra, hogy a felperes által a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja körében felhívott egyik döntés nem felel meg ennek a követelménynek, ez esetben a Kúria még az ügyazonosság fennállása esetén sem tudta volna befogadni a felülvizsgálati kérelmet.

[22] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[23] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a fél a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított befogadási kérelmét nem indokolja, a b) pont tekintetében pedig nem mutatja ki az ügyazonosságot a közzétett kúriai határozat és a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős döntés között.*

Záró rész

[24] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdés, Kp. 116. § *d)* pont].

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. január 7.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró, Dr. Kovács András s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró

